

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobkyně: J. B.

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem Křížová 1292/25, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalované č. j. X. ze dne 13. 5. 2024,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Řízení před správním orgánem

1. Rozhodnutím č. j. X. ze dne 20. 3. 2024 žalovaná zamítla žádost žalobkyně o invalidní důchod. Podle posudku lékaře Institutu posuzování zdravotního stavu totiž míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně činí 20 %. Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o

důchodovém pojištění, invaliditu podmiňuje pokles pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

2. Žalobkyně proti tomuto závěru brojila námitkami, v nichž rozvedla své bolesti rukou. Žádala o přezkum svého zdravotního stavu a přiznání alespoň prvního stupně invalidity. Žalovaná námitky zamítla. V řízení o nich nechala vypracovat posudek lékařem Institutu posuzování zdravotního stavu, z něhož vyplynulo, že hlavní příčina nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně spadá pod kapitolu VI (Postižení nervové soustavy), položky 9a (Postižení periferních nervů, polyradikuloneuritidy, neuropatie; lehké funkční postižení, omezení zatížitelnosti jedné končetiny nebo její části, některé denní aktivity vykonávány s obtížemi) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity). Míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje 10 %. Tuto hodnotu posudkový lékař již nezvýšil. Míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně tedy činí 10 %, což neodpovídá invaliditě žádného stupně.

II. Řízení před soudem

3. Proti rozhodnutí žalované o námitkách žalobkyně brojila žalobou. Namítla, že se její zdravotní stav zhoršil. Je toho názoru, že je invalidní v prvním stupni. Na levé ruce má nádory (fibromy). Z důvodu velkého rizika poškození nervů jí nebyla doporučena operace. Necítí dva prsty na levé ruce, další tři prsty ji brní tak, že musí brát tlumící léky. Nic v ruce neudrží, necítí teplo ani chlad.
4. Žalovaná s žalobou nesouhlasila. Napadené rozhodnutí vychází z posudku lékaře Institutu posuzování zdravotního stavu, který považovala za úplný, celistvý a přesvědčivý.

III. Posouzení věci

5. Napadený výrok rozhodnutí žalované krajský soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Obecná východiska

6. Předmětem řízení bylo posouzení nároku žalobkyně na invalidní důchod, tedy na dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Podle § 39 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 % (odst. 1). O invaliditu prvního stupně se jedná, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 % [odst. 2 písm. a)]. O invaliditu druhého stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 % [odst. 2 písm. b)]. O invaliditu třetího stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 % [odst. 2 písm. c)].
7. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (§ 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).
8. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí

orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobkyně – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).

9. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby posudková komise, konkrétně odbor posudkové služby v Plzni, vypracovala posudek o zdravotním stavu žalobkyně. Tento postup navrhla i žalovaná.

Závěry posudkové komise

10. Posudková komise dospěla k závěru, že pracovní schopnosti žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí poklesly o 20 %, a proto se v jejím případě nejednalo o invaliditu (§ 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění). Posudková komise u žalobkyně shledala dominantním postižením, jak ho vymezuje kapitola VI, položka 9a přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, tedy ve shodě s posudkovým lékařem dospěla k závěru, že se jedná o postižení nervové soustavy (periferních nervů, polyradikuloneuritidy, neuropatie) s lehkým funkčním postižením. Oproti posudkovému lékaři zvýšila míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně o 10 % podle § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity. Celkově tedy pokles pracovní schopnosti žalobkyně činí 20 %, což neodpovídá invaliditě žádného stupně. Podle posudkové komise zdravotní stav žalobkyně odpovídá statusu osoby zdravotně znevýhodněné.
11. Posudek splňuje formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity, včetně závěru o tom, že žalobkyně není schopna výkonu fyzicky těžké práce, s nadměrnou zátěží horních končetin a s manipulací s nadměrně těžkými břemeny. Posudková komise dále uvedla, že uváděné obtíže žalobkyně, tedy její problémy s levou rukou, nemají oporu v doložených odborných nálezech. Rozhodující jsou dle komise dopady nálezu (žalobkyně trpí neurofibromatózou typu I neboli Recklinghausenovo nemocí, z funkčního hlediska je ale dominujícím poškození tzv. nervus radialis po operativním řešení nezhoubného nádoru v oblasti levého předloktí) na motorickou nervovou sféru žalobkyně, které však nejsou doloženy. Obsahově se posudek úplně vypořádal s námitkami žalobkyně. Soud tedy posudek vyhodnotil jako úplný a přesvědčivý. Vůči složení posudkové komise a obsahu posudku účastníci nic nenamítli.
12. Protože posudek splňuje požadavky setrvale kladené na tento typ důkazu, řádně prokazuje skutkový stav k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované. Jasně z něj plyne, že pokles pracovní schopnosti žalobkyně odpovídá 20 %, což podle § 39 odst. 1 ve spoj. s odst. 2 písm. a), b, c) zákona o důchodovém pojištění neodpovídá invaliditě žádného stupně.
13. Nad rámec nezbytného soud sděluje žalobkyni, že může u příslušné okresní správy sociálního zabezpečení požádat o uznání statusu osoby zdravotně znevýhodněné (§ 67 odst. 2 písm. c), odst. 3 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti), neboť z posudku posudkové komise vyplývá, že její zdravotní stav tomuto statusu odpovídá. Posouzení, zda žalobkyni skutečně náleží status osoby zdravotně znevýhodněné, však náleží orgánům sociálního zabezpečení.

IV. Závěr

14. Z výše uvedených důvodů soud žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch a úspěšné žalované náhrada nákladů nenáleží. Žádný z účastníků tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1, 2 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 14. dubna 2025

Mgr. Jan Šmakal v.r.
soudce